

Hovedtalen til Ulf Pilgaard, modtager af Lauritzen Prisen 2011. Taler: Rikke

Rottensten:

I samtalebogen "Barndomsvenner" går forlæggeren Jakob Kvist til Ulf Pilgaard, fordi han aldrig har spillet på Det Kgl. Teater. Ulf Pilgaard kan ikke se problemet - skulle det være særlig fint at spille på Det Kgl.?

Da slet ikke for en Ulf Pilgaard - Danmarks ubetinget mest kongelige skuespiller! Han er hofleverandør af kongelige i en grad, så jeg glippede forvirret med øjnene, da jeg i et tv-klip så Ulf Pilgaard og Dronning Margrethe danse lanciers sammen - det var næsten lige før det var overnaturligt... Men selvfølgelig, kommer man ikke udenom, at havde Ulf Pilgaard ikke i så høj grad viet sit liv til morskaben, så havde han uden tvivl fået priser som den her for mange år siden. Hans format har ingen nogensinde sat spørgsmålstegn ved.

Men nu har han viet sin karriere til revyen, og det er rent faktisk blevet en af mest afgørende grunde til, at det langt om længe er blevet helt god smag at se revy. I disse år behøver ikke engang Politiken Plus segmentet at tage paryk og solbriller på, hvis de vil i teltet på Bakken. De taler tværtimod åbent om det nu.

Ulf Pilgaard blev håndplukket af og valgt som medspiller til de største danske revystjerner. Navne der burde kunne skræmme en ung skuespiller langt væk. Til gengæld kunne de gamle stjerner med usvigelig sikkerhed kende det unikke talent, de så. De så talentet i Ulf Pilgaard, og derfor gjorde de ham til Dirch Passers første mere faste makker efter Kjeld Petersen. Sidenhen har han selv bevist det overfor os alle.

I dag er *han* ubetinget en af vores største skuespillere - ikke kun på grund af sin højde - og han er til og med kult blandt en ung, broget komikergeneration, der ellers kan det hele selv. I Ulf Pilgaard kan de selvfølgelig genkende det ekstraordinære, beundre og lære af dét, der gør ham til en virkelig stjerne. Ulf Pilgaard har en helt ekstraordinær evne for den i teatret så vigtige timing. Han har en fuldstændig kontrol over publikum og deres reaktioner, vi gør, hvad han vil have os til uden at ane hvorfor.

Vase/Fuglsang skrev en fantastisk revytekst med deres "Perlemor"-nummer, men at den på kort tid blev en nyklassiker og noget, man taler om og refererer til, er Ulf Pilgaards fortjeneste. Hans fuldstændige tilknappethed, hans utrolige beherskelse af vrøvlesætningerne, præcisionen her var så eminent, at den krævede en mand udover det almindelige.

Det, Jakob Kvist prøver at komme ind på med Det Kgl. Teater, er selvfølgelig, om ikke Ulf Pilgaard gerne ville have haft flere alvorlige roller. Ha' lavet *rigtigt* teater... Film og tv har givet ham de roller. Mest berømt er selvfølgelig morder-rollen i Ole Bornedals "Nattevagten". Ligeså meget som der skal skrues op for virkemidlerne, når man står overfor et telt med over 1000 latterhungrende mennesker, kan Ulf Pilgaard skru ned og med små, næsten diskrete virkemidler skabe især mænd med magt. Et næsten perfekt, elegant ydre, den selvsikre fremtoning og store autoritet gør én lidt usikker. Ven eller fjende? I hvert fald et menneske,

man ikke overser. Som kender sit værd. Både i rollen og som skuespiller. Kunne andre måske have gået ind og i en scene på få minutter have spillet Danmarks mest magtfulde mand i "Borgen"? Da han satte sig i den velsiddende mørke habit, forstod man godt, hvis statsministeren fik hjertebanken og svedige hænder på den anden side af bordet. Her var en mand, der krævede det ultimative af sine omgivelser – og af sig selv. Det gør Ulf Pilgaard også på scenen, også af sine medspillere. Og de elsker det. Jeg har oplevet selv erfarne kollegaer, unge som ældre, der har været fuldstændig overrumplede af samarbejdet med Ulf Pilgaard. Det var som en efteruddannelse, en indsigt i, at teater kræver ens optimale tilstedeværelse. Replikken skal falde på sekundet, ikke et nanosekund senere. Komedier er alvor, ikke noget man kan tage let på, når man står på scenen. Publikum bør kræve og få det optimale - hver aften.

Og det får de, når det er Ulf Pilgaard selv, der er på.